

41. Всѣки народопредателъ трѣбва да изтрѣбляватъ безъ никакво измолване или откупване.

42. Който се осжди да закупи нѣщо като десетѣкъ отъ отоманското правителство и захване да взема неправедно отъ сиромаситѣ и което не му се пада, трѣбва и него да преследватъ народнитѣ юнаци, ама билъ той и отъ който и да е родъ, или народность, или вѣра.

43. Трѣбва всѣки пжтъ, като дойде нѣкой отъ приятелитѣ обични, които дохождатъ при четата ни, и показва за народнитѣ предатели, не трѣбва отвинаги да се увѣрватъ и наказатъ оногова, за когото имъ се говори, дорде се не увѣрятъ добре, за да не се случи да опропастьтѣ нѣкой праведенъ и добъръ чловѣкъ. Защото се случва — нѣкои се каратъ помежду си или завижда, и го наклеветява като народопредателъ, затова трѣбва добре да се изпита, и като се увѣрятъ, тогава да извършатъ онова, което е той заслужилъ.

44. Всѣкога трѣбва войводата да гледа да отбѣгва да се не отпуща въ сражения съ неприятеля си безъ нужда, защото четата е малка и бой безъ мъртви рѣдко се случва и безъ ранени. Затова трѣбва само когато не е възможно да се избѣгне, тогава да се пуца въ сражения, и то да гледа все колкото се може да избира мѣсто, което е запазено, и да гледа все изненадно да удари на противника си. Защото нашиятъ неприятелъ ако изгуби 10, или 20, или 50 отъ хората си, той има отде да ги намѣсти, и ако му се ранятъ отъ хората, той има де да ги гледа, а ние нѣмаме нито едното, нито другото, затова трѣбва да пазимъ момцитѣ си добре, че безъ тѣхъ нищо не може направи. Ако ги не пази и ги остави да изгинатъ или се изпоранятъ, тогава остава безъ напредѣкъ.

45. Тѣй сжщо момцитѣ трѣбва да пазятъ войводата си, да му не даватъ да се излага всѣкога